

2.3. Repræsentationsaftaler

I nogle lande har Danmark indgået aftale med et andet Schengenland (hvor det har været muligt med et andet nordisk land) om behandling af visumansøgninger på Danmarks vegne – en såkaldt repræsentationsaftale. Repræsentationsaftaler omfatter normalt kun visumansøgninger. Det vil sige, at den pågældende repræsentation alene repræsenterer Danmark i forbindelse med modtagelse og behandling af ansøgninger om visum fra personer, der primært ønsker visum til Danmark.

I disse tilfælde behandles ansøgningen om visum på repræsentationen efter det repræsenterende lands visumpraksis.

Det er således det repræsenterende land, der afgør kravene til den fremlagte dokumentation, og sagsbehandlingstiden afhænger af, hvorledes sagen behandles af denne repræsentation. De danske udlændingemyndigheder har således ingen indflydelse herpå.

Hvis repræsentationen vurderer, at der kan udstedes visum, udstedes visum. I modsat fald henvises ansøgeren til den nærmeste danske repræsentation med henblik på at indgive ansøgning om visum dér.

Den repræsenterende ambassade kan med andre ord ikke meddele afslag på visum, men repræsentationsaftalerne med de nordiske lande er eller vil blive udvidet til også at omfatte videresendelse af visumansøgninger til Udlændingesservice i tilfælde, hvor det repræsenterende land vurderer ikke at kunne udstede visum. Endvidere omfatter de udvidede repræsentationsaftaler med Norge og Sverige modtagelse af ansøgninger om opholdstilladelse, der videresendes til Udlændingesservice med henblik på behandling dér.

Repræsentationsaftaler er blandt andet indgået i Kaliningrad, Rusland, hvor Danmark er repræsenteret af Sverige, i Manila, Filippinerne, hvor Danmark er repræsenteret af Norge, og i Minsk, Hviderusland, hvor Danmark er repræsenteret af Tyskland. En fuldstændig liste over indgåede repræsentationsaftaler kan findes på Udenrigsministeriets hjemmeside www.um.dk.

2.4. Udlændingeloven og udlændingebekendtgørelsen

Efter udlændingelovens § 46 træffer Udlændingesservice som udgangspunkt afgørelser i konkrete udlændingesager som første instans. Der er klageadgang til Integrationsministeriet.

Ifølge udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der ikke er omfattet af udlændingelovens §§ 1-3 (dvs. nordiske statsborgere, EU-borgere m.v.), have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Udlændingeloven indeholder ingen regler om visumpraksis, dvs. om

hvornår der skal gives visum, henholdsvis afslag på visum.

Praksis for meddelelse af visum er fastlagt i Integrationsministeriets notat om visumpraksis, der revideres én gang årligt. Notatet er bindende for udlændingemyndighederne i Danmark, dvs. Udlændingesservice og Integrationsministeriet. De danske repræsentationer i udlandet er ikke bundet af notatet, jf. afsnit 2.5.

Bekendtgørelse om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 635 af 24. juni 2008, fastsætter nærmere regler om visum, herunder bl.a. de grundlæggende betingelser for at udstede visum.

2.5. Muligheden for at meddele visum på repræsentationerne (*bona fide visum*)

En ansøgning om visum skal indgives via en dansk repræsentation, der selv kan udstede visum (*bona fide visum*), hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Dette gælder, uanset i hvilket land ansøgeren er statsborger.

Sagen skal dog altid forelægges for Udlændingesservice, hvis visumansøgeren er registreret som uønsket i SchengenInformationssystemet (SIS) eller har et nationalt indrejseforbud, hvis visumansøgeren ikke er i besiddelse af et anerkendt rejsedokument (dog kun hvis det er Danmark, der ikke anerkender rejsedokumentet), hvis visumansøgeren har en verserende sag om opholdstilladelse i Danmark, hvis der er mistanke om risiko for kriminel adfærd eller om deltagelse i civil opstand eller lignende, eller hvis visumansøgeren tidligere har misbrugt et visum. Sagen kan forelægges for Udlændingesservice, hvis der er en risiko for illegal immigration, hvis den virksomhed, der henvises til i ansøgningen, er ukendt for repræsentationen, eller hvis repræsentationen anbefaler afslag af andre årsager.

Ved vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring vil det bl.a. have væsentlig betydning, om visumansøgeren tidligere er meddelt visum til Danmark eller et andet Schengenland, og om den pågældende i den forbindelse har overholdt visumbetingelserne. I så fald vil repræsentationen i langt de fleste tilfælde udstede visum uden at forelægge sagen for Udlændingesservice. Endvidere vil lokalkendskab og kendskab til den pågældende visumansøger og dennes professionelle og/eller private forhold have betydning for vurderingen af immigrationsrisikoen.

I mange sager om forretningsvisum er både ansøgeren og den herværendes virksomhed kendt af repræ-